

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

HÖGSKOLAN

GRUNDLAGD AV FRITHIOF HELLBERG

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

SONDAGEN DEN 6 AUGUSTI 1922.

HUVUDREDAKTÖR:
ERNST HÖGMAN.

ANDRE REDAKTÖR:
EBBA THEORIN.

DROTTNINGEN

SEXTIO ÅR

Victoria

D R O T T N I N G V I C T O R I A

D E N 7 A U G U S T I 1 9 2 2

AR EFTER AR FÖRSVINNA I EVIGHETENS famn. Människolivet förgår som en dröm. Man frågar sig ovillkorligen, när man märker, hur tiden tagit ut sin rätt, om det kan vara sant, om det kan vara en verklighet, att man så fort har ryckts med av den rastlöst framilande strömmen. Det kan inte hjälpas annat än att själen därvid genomfäres av vemodsfull stämning.

Men vid tillbakablickandet på olika skickelser, dem man fick uppleva, framlysa även på många punkter sköna minnen, strålade av en stilla glans, som tänder i ens inre tacksamhetens, glädjens, fridens, lyckans känslor. Hjärtat klappar av onämnbart fröjd. Det som förgår är förgängelsen värt. Däröver skall man icke sörja. Ty det eviga innehållet, som doldes inom den spröda formen, det förbliver. Ingen människa må därför klaga, att åren ta ut sin rätt. Men klaga må vi, om vi bäras framåt av tidens ström, utan att bära evigheten i vårt hjärta.

Mången, som läser dessa rader, minnes säkert, som vore det i går, den dag då Sveriges nuvarande Drottning såsom nittonårig, till sitt väsen obeskrivligt intagande Furstinna vid sin Gemåls sida under skarnornas jubel höll sitt intåg i Sveriges huvudstad. Och då på Hennes sextioårsdag från skilda håll i Hennes andra fädernesland till Henne frambäras varma välönskningar om välsignelse och glädje för kommande år samt djup tacksamhet för vad Hon varit i det offentliga och det enskilda, så sker detta från alla dem, som lärt känna Henne, i sant medvetande om, att Hon varit den helgjutna, konsekventa personligheten, som förenat tankens lugna klarhet med hjärtats varma intressen för vad Hon inför sitt samvete och i enlighet med fädernaärvda traditioner ansett vara rätt och heligt. Likasom sin Gemål fri från allt jagande efter människors beröm, kan Drottning Victoria på sin sextioårsdag se tillbaka på ett liv, som lärt Henne, att livet är icke skratt och lek, utan allvar och ansvar. Hennes erfarenhet härutinnan står att läsa redan i de allvarliga anletsdragen för var och en, som mött Henne.

Alla som sett Drottning Victoria vid utövädet av Hennes representativa plikter lära väl instämma i det omdömet, att Hon är, helt enkelt sagt, enastående. Det må vara vid stora Kungliga fester eller ceremonier, vid Riksdagars öppnande, vid soiréer, audienser, gala middagar på Stockholms slott; eller där må vara samlade hur många Kungligheter som hälst från eget eller från främmande land, hur många förnämheter som hälst, hur mycket diplomati och lärdom och politik och världsvana som hälst — Drottning Victoria tar priset. I lugn värdighet, i den makalösa föreningen av medfödd förnämhet och enkel naturlighet, i den vänliga hälsningen till var och en, i den charmanta förmågan att föra ett samtal på skilda språk eller att med lätthet och förstälse lyssna till vad som talas, i klarheten att överse allt, så att icke någon eller något blir glömt, som måste ihåg-

kommas vid nyssnämnda krävande tillfällen, samt i detalj reglera allt — lär väl ingen överträffa Henne. Alla, som stå vår Drottning nära, veta Hennes beundransvärda förmåga att i allmänhet lägga sin personlighet i sin gärning. Det är endast grannlagenheten, som förbjuder tecknaren av dessa rader att här ingå i konkreta detaljer.

Såsom Hennes ställning kräver, uppträder Landets Drottning vid representativa tillfällen med all kunglig glans. Men det lär väl icke ha undgått någon som haft ögonen med sig, hurusom den kvinnliga värdigheten är den grundställning, som uppbar hela det glänsande uppträdandet.

Detta sammanhänger med Hennes motvilja mot all tilljord affektation. Denna stillfullhet och värdighet i det yttre uppträdandet utmärker Henne för resten, icke blott vid offentliga galafester utan även i det enskilda livet. I enkelheten i det vardagliga livet har Hon såsom i så mycket annat, varit en tyst föresyn för Sveriges kvinnor.

Med Drottning Victorias höga ställning följer naturligen Hennes plats som självskrivna eller vald ordförande i en mängd föreningar, välgörenhetsinrättningar och direktions. Men man kan, som bekant, vara ordförande och sköta klubban på olika sätt. Det är inte mera än en mening hos alla de medlemmar i olika styrelser, vilkas ordförande Drottningen är, med vilken noggrannhet Hon ända in i det minsta tar reda på förhållandena i de anstalter, Hon vårdar sig om, samt med vilken kraft och klokhets ärendena av Henne handläggas. Tvenne av de praktiska principer, som Drottningen hävdar, må här framhållas: den ena: att man må se till, att hjälp, som räcker, må lända till varaktigt nytta, icke vara en tillfällig handräkning för ögonblicket; den andra: att de som behöva arbete må beredas inkomst genom att själva förfärdiga välgörenhetsarbetena. — Alla de, som varit närvarande vid Drottning Victorias ledande av förhandlingar, kunna nog enas om, att Hon skulle ha kunnat sitta som styrande, om skickelsen så fogat, i långt mera krävande uppdrag än dit Hon nu kallats.

I detta sammanhang må med några ord beröras ett av vår Drottning vackrade drag: Hennes särskilda ömhet och pietet för de Gamle. Denna ömhet är ett arv från Föräldrahemmet i Baden. Vid sjukdomsfall eller på födelsedagar kan varje åldring, som fyller sina 70 eller 80 eller 90 år och som kommer inom synhåll för Henne vara säker att inte bli glömd — man må för resten vara hög eller låg. Hon har vid sådana tillfällen glatt tusentals människor — ej minst genom gåvor, blomstersändningar, brev till enskilda i sorgens stunder. Rörande och upplyftande var att se godheten mot alla dessa gamla, som under krigsåren en gång i veckan samlades på slottet till välfägnad och arbete. Var och en mottog av sin Drottning ett hjärtligt handslag och vänlig uppmuntran, där hon mötte dem, lyssnande till vad de hade på hjärtat.

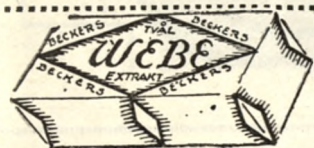
Med avseende på förhållandet till kristen-

dom och kyrka intager vår Drottning en bestämd statskyrklig ståndpunkt. Hon älskar en kraftig, varmhjärtad, sund protestantisk kristendomsuppfattning, fri såväl från urvattnad rationalism som från flyktiga känslöstämningar. Den evangeliskt-lutherska moralprincip, som därmed sammanhänger: framhävandet av det sant mänskliga rätt i den dagliga kallelsens pliktrogna gärning, är Henne ett livsbehov. Det skall vara sjukdom eller andra ovillkorliga förhinder, ifall Drottningen skall avstå från bevisandet av den söndagliga gudstjänsten. Under Sönernas uppväxttid anordnades om somrarna i slottets matsal på Tullgarn en kort högmässogudstjänst. Under Konungaparets vistelse på Drottningholm är där varje söndag i slottskapellet högmässa, som Konungaparet alltid bevisar. Drottningen genomgår alltid själv den för månaden förslagsvis uppsatta predikoturlistan.

För svenska flottan, vilkens utveckling legat Drottningen varmt om hjärtat sedan många år (märk t. ex. Drottning Victorias örlogshem!), har hon i samråd med sakkunniga själv utarbetat ett ritual för gudstjänst ombord samt utgivit en hel årgång korta predikningar med bidrag från flera av landets biskopar och präster och tillägnad "Svenska Flottan av Drottning Victoria". Ett bundet exemplar av denna predikosamling är överlämnat till varje svenska flottans fartyg, till "användning för alla sön- och helgdagar i kyrkoåret". Önskligt vore, att denna predikosamling finge utkomma i bokhandeln för att användas t. ex. vid gudstjänster på landet vid sommartid, då en gudstjänst för ungdomen i kyrkan ofta blir för lång.

För kyrkomusiken, liksom för musiken i allmänhet, är Drottningen mycket intresserad. Detta sammanhänger med Hennes förståelse för allt, som rör gudstjänstens högtidliga firning. Den länge efterlängade härliga orgeln i Stockholms slottskapellet blev verklighet genom Drottningens energiska ingripande. Och det är till stor del Hennes förtjänst, att slottskyrkans kör f. n., särskilt då kören vid högtidsdagar är förstärkt, torde vara den förnämsta kyrkokören i vårt land. Icke minst från denna kör och dess ledare torde på jubileumsdagen komma de tacksammaste välönskningar till den höga Åhörarinnan, som jämte sin Gemål på flerfaldiga sätt givit dem stor uppmuntran i deras vackra och upplyftande arbete.

De krav på ordning och reda, som den höga Husmodern ställer på skaran av de tjänare, som omgiva Henne, kännas väl av dessa. Men dessa krav fullgöras av denna tjänarestam med den villighet och glädje, som en redlig människa alltid erfar, då hon äger visshet om, att hennes överordnade vet att uppskatta det troget utförda arbetet. I omtänksamhet om sina underordnades väl, i deltagandet med dem vid sjukdomar och sorger, i tanken på att bereda dem glädje, t. ex. plats, när någon musiksoaré gives på slottet samt i förståelse av unga människors felsteg, är landets Drottning en den äd-

TVÄTTPULVRET "WEBE" är ingen nyhet, utan ett gammalt beprövat och omtyckt tvättmedel.

Begär provpaket från någon av våra butiker.

Aktiebolaget WILH. BECKER - Stockholm.

PÅ SEXTIOÅRSDAGEN

*Ej för Din gyllne Drottningkronas skull
Ditt Sverige hissar blågul duk idag,
ty maktens krona är blott flarn och mull
och dömd utav förgänglighetens lag.*

*Men vad av skönt och sant i hjärtat ryms,
var handens smekning, varje ömhetsord —
av inga skuggor, ingen tid det skymms,
det står som stjärnglans över nattmörk jord.*

*I grå oktober kom Du hit till oss,
en vårlig brud — och mötte Nordens höst.
Visst tände Sverige tusen välkomstbloss,
dock höll det elden bunden i sitt bröst.*

*Ditt eget väsen kyldes kanske då,
men det var yta blott, ty kärnans kraft
sin värme spridde, som ej kan förgå
och aldrig ljumhet i sin låga haft.*

*Furstinnehög Du glömmar ej Ditt kall
som människa och människornas vän;
föraktande de stora ordens svall
Du hjälper tyst de fallna upp igen.*

*Du vet att hjälpa, ty Du själv har fått
av smärtan törnet att Ditt prov bestå.
Det pressar hårt i gamla fursteslott
mot mjuka hjärtan, när de varmast slå.*

*Du sökte aldrig mängdens bifallsbrus,
Du är för stolt och alltför blyg till det —
helt klar och stilla lyser i Ditt hus
Din sanna, rika, nobla kvinnlighet.*

ERNST HÖGMAN.

laste Husfru. Ofantligt uppburen av sina tjänare, får Hon helt säkert mottaga av dem en den vörtnadsfullaste hyllning på sin högtidsdag. Och sådan lyckönskan värderas också av en personlighet, som av livet lärde sig att mera glädjas åt hjärtats enkla hyllning än åt cirklade fraser.

I sammanhang med Drottningens ordningssinne står Hennes krav på takt och uppskattande av taktfullt uppträdande. Kanske har detta inte alltid smakat så väl för mången. Men den som lärde sig att från sin ungdom bemöta var och en, som man träffar, på det sätt som endast den med personlighetens bildning rustade människan är i stånd att möta sina medmänniskor — en sådan människa har helt visst en inre rätt att själv kräva takt tillbaka. Tilläventyrs får man leta mången gång inom överordnades kretsar efter en personlighet, som när han t. ex. önskar fullgörande av ett arbete förstår att så hänsynsfullt som landets Drottning sätta sig in i vederbörandes knapphet om tid, hans ekonomiska förhållanden o. s. v. Och man får kanske även leta efter den, som så som Hon minnes en tjänst, som fylldes väl. Även här är det endast grannlagenhet, som hindrar tecknaren att f. n. framlägga exempel härpå. Men sådana exempel skola få komma fram en annan gång. Då skall också bringas till offentligheten, hurusom Drottning Victoria mångfaldiga gånger visat föredömet av storsinhet mot människor tillhörande de mest skiftande livsåskådningar. Hon har handlat så, i djup känsla av att man vid bedömandet och bemötandet av sina medmänniskor måste låta sig ledas icke av stundens tillfälliga stämning, utan av synen på grunddragen i deras karaktärsläggning samt söka förstå dem i sammanhang med den miljö, i vilken de fostrats.

Mest av allt älskar Drottningen att få draga sig tillbaka till hemmets stilla värld med sina närmaste. I samklang därmed står Hennes kärlek till naturen, till växtvärld och djurvärld. De utsökta anläggningarna vid Tullgarn och Solliden tala här för besökaren ett tydligt språk. Mångfaldiga gånger har Hon enskilt talat allvarliga ord om hemmets värde, hemmets ansvar, vikten av barnens uppfostran. Uppvuxen som barn i ett fädernehem av den varmaste familjelycka, kom Hon i sin ungdoms vår till det egna hemmet, ställande såsom sitt mål ett liv i hemmets ljusa frid, när de officiella plikterna för dagen voro över. Men det dröjde icke länge, förrän sjukdomen kom. Hennes starka vilja hindrades att, så som Hon ursprungligen menat det, fullfölja målet. Denna prövande skickelse har varit det djupt tragiska i vår Drötnings liv. Men de, som stått Henne nära veta, med vilken seg energi Hon även under de svåraste sjukdomsåren sökte fylla Husmoderns, Makans och Moderns plikter, även då Hon till sin utvärtes människa var långt borta. Barnens fostran under uppväxtåren leddes i alla fall av Modern, vilkens anvisningar följdes i allt. Det tålmod och den frihet från klagan, med vilken Drottning Victoria burit sina lidanden, hör till det storslagna i Hennes personlighet. Det har varit till obeskriverlig glädje och anledning till djupaste tacksamhet för vår Konung, att Hans Gemål under de sista åren kunnat stå vid Hans sida mera än förut så väl vid fyllandet av representativa plikter som i det stilla familjeliv, som även Han älskar.

Den furstliga gästfrihet och den fina omtänksamhet, med vilken Drottningen och Hennes Gemål så väl under Tronföljartiden som efter Deras uppstigande på tronen bevisat alla dem, som haft äran att vara

Deras gäster på Tullgarns och Drottningholms slott samt på det förtjusande Solliden — denna gästfrihet kan här endast antydast. Men den Höga Världinnan må tackas mottaga på sin högtidsdag allas deras underdåniga, vörtnadsfulla tack för oförgätliga minnen.

Till sist må den, som här fattat pennan, upprepa några ord, som han fick tala från slottskyrkans predikstol den 4 oktober 1906 vid Te Deum vid dåvarande Kronprinsparets silverbröllop.

”Varje levnadsskede gömmer icke blott ljus, utan även skuggor. Men när allt är över, när längre fram i livet minnet av det som genomlevdes står åter, faller ett mildt försonande skimmer även över lidandesdagen. Man dröjer med sin tanke mindre vid smärtan, som leds; man koncentrerar sin inre blick på hjälpen som gavs även i stunder, då man var nära att svikta. Och hjärtats tysta bönesuck bliver ändå till sist denna: Tack o Gud för gångna år av godhet och kärlek.

Med varje dag Du givit mig samma dags behov.
Var timme tecknad blivit med nya kärleksprov.

Ty för var och en stod alltid till buds att dricka ur den eviga källan, ingen var utesluten från hävorna på Faderns bord, och mitt i natten tindrade stjärneljuset från evighetens värld, bådande hopp, tröst, fröjd, hjälp för år, som stunda.”

Gud göre Drottning Victorias kommande dagar ljusa och segerrika! Ur evighetens källa framvälle till Henne dag för dag de flöden, som förläna själen värme och friskhet, inre och yttre lycka, frid, hälsa, glädje!

DR CLEMENS AHFELDT.

H. E. EKSTRÖMS JÄSTMJÖL

DROTTNINGENS "SOLLIDEN"

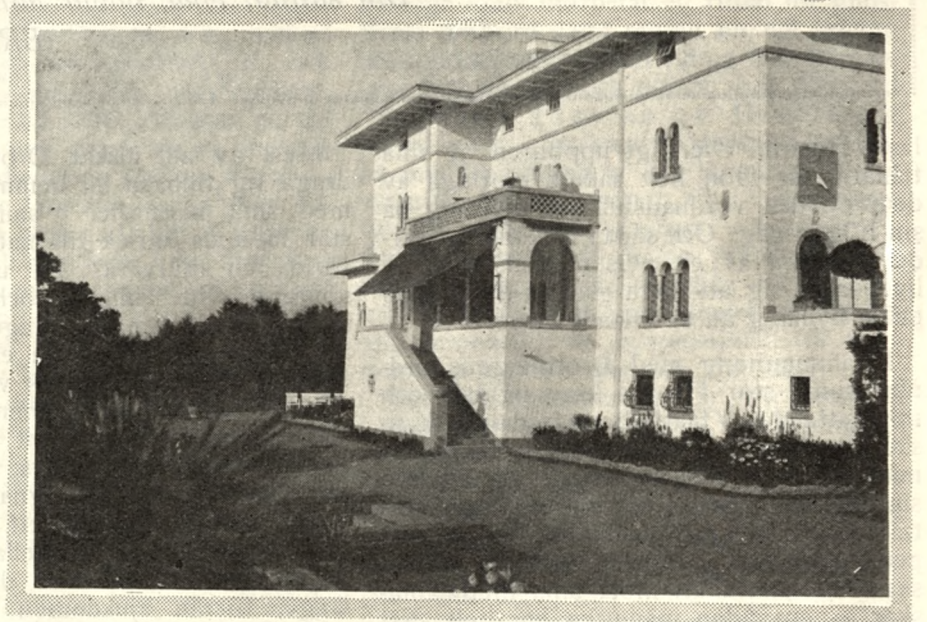
EN SKAPELSE EFTER HENNES EGET SINNE.

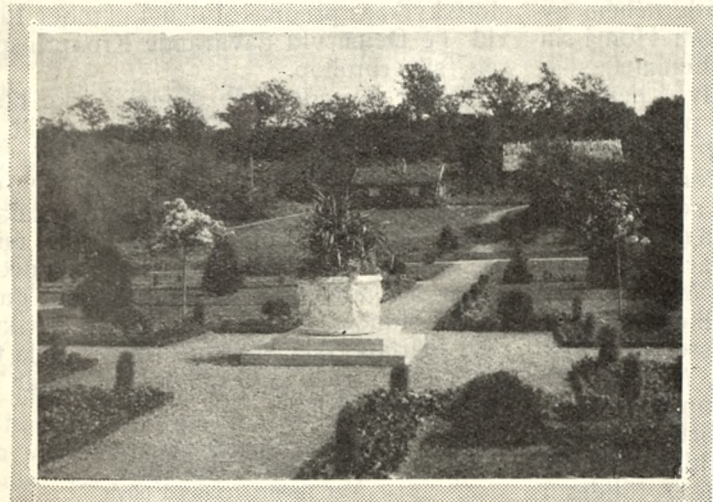
Drottningen i Ölandsdräkt på Sollidens loggia.

Drottningens älsklingsplats på Solliden.

Solliden utifrån.

Trädgården med de gamla slugorna i bakgrunden.

härlig utsikt erbjuder sig över Kalmarsundets vattrade blå yta.

Huru drottning Victoria kom att bygga sig en boning just här? Det sammanhänger på sätt och vis med hennes sjukdoms långa historia.

Man sökte åt henne en plats med mild och läkande luft, med sol som lyser utan att bränna, med friska vindar, som dock aldrig bli kyliga. Och man fann Öland, solens och vindarnas ö med dess härliga klimat, som utgör en sällsam blandning av Nordens friskhet och Söders värme — ön där solvändan glöder på hällarna och milda vindar spola mellan Thymusörtens krydddoftande revor.

En person av hennes närmaste omgivning har berättat härom:

— Här ville drottningen i en intim inramning sköta sig själv, låta blicken fritt sväva ut i det oändliga, över vidderna; se tornade vågor brottas; njuta stärkande sol och luft och skåda naturens storhet. Och hon ville kanske därjämte känna den stolta och ljuvliga förnimmelse, som heter skaparglädjen...

Ty Solliden är en skapelse av drottningens egen tanke och efter hennes eget sinne. Hon har själv utsett platsen för sitt vita sommarslott, själv granskat och nagelfarit den ritningen — förresten av Torben Grut — och själv t. o. m. stundom deltagit i det rödning- och planeringsarbete, som bland kullerstenarna och morängruset framtrölat denna förtjusande sydländska idyll.

Grundstenen till den i italiensk stil uppförda slottsvillan lades i september 1903 med en enkel högtidlighet, vid vilken dåvarande domprosten Eklund höll en kort

(Forts. sid. 767.)

NÄR SVERIGES NUVARANDE drottning ville bygga sig ett sommarhem, valde hon en plats på den vindomsusade och sköna ö, som i sägnerna kallas drottning Andas eller Ödas, en fornnordisk hövdingedotter.

Här nedanför Ölands skyddande vestra landborg uppförde hon i den mångbesjunga Borga hage en slottsvilla, vars skinande vita fasad blänker över ekarnas och almarnas grönskande kronor och därifrån en

FOTOGRAFERA MED EN KODAK OCH KODAK FILM

OBS! NAMNET - EASTMAN KODAK COMP. - PÅ KODAK KAMEROR OCH FILM
ALLA FOTOGRAFISKA ARTIKLAR, FRAMKALLNING OCH KOPIERING BÄST GENOM

HASSELBLADS FOTOGRAFISKA A.-B. GÖTEBORG · MALMÖ · STOCKHOLM

IDUNS FÖLJETONG

TROTS ALLT

ROMAN AV JOHN GALSWORTHY. AUKTORISERAD ÖVERSÄTTNING
AV ELLEN RYDELIUS.

(Forts.)

HON VAR I SIN TUR MYCKET fästad vid Gyp, och vad hon än i sitt inre — som ingalunda var blottat på skarpsinne — tänkte om deras verkliga släktskap, så behöll hon det alltid grannlaga för sig själv. Hon var, återigen så pass som en konventionell uppfostran det tillät, en smula fränkare och rebell, hon tyckte om hästar och hundar, och hon avskydde katter, utom när de gingo på fyra ben. Den unga flickan ägde just den mjukhet i sitt väsen, som verkar fascinerande på kvinnor, vilka kanske skulle ha känt sig lyckligare, om de fötts till män. Icke så, att Rosamund Winton tillhörde gåpåartypen — hon hade endast denna beslutsamma »släpp inte taget, gamle gosse»-karaktär, som man så ofta finner hos engelskor av de högre klasserna. Hon var en munter själ, som var svag för långa koftor och tröjor, spännhalsdukar och käppar med krycka, och hon hade liksom brodern »stil», men mera känsla för humor, som är värdefullt i musikaliska kretsar! I hennes hem kunde den unga flickan faktiskt inte undgå att se på en gång löjligheterna och förtjänsterna hos alla dessa undermänniskor, som hade en gloria av hår kring huvudet och voro fyllda över bräddarna av musik och sig själva. Och eftersom Gyp av naturen hade ett utpräglat sinne för det komiska, kunde hon och hennes faster knappast tala om någonting utan att rätt som det var brista ut i ohejdat skratt.

Winton fick sitt första verkligt svåra giktanfäll, när Gyp var tjugutvå år, och slagen av skräck vid tanken att han kanske inte skulle kunna sitta till häst vid de första jaktmötena, reste han i sällskap med henne och Markey till Wiesbaden. De fingo rum vid Wilhelmsstrasse, med utsikt över parkerna, där bladen redan började skifta i gult denna strålande september. Kuren var långvarig och tålmodsprövande, och Winton hade dödande tråkigt. Gyp trivdes mycket bättre. Åtföljd av den tystlåtna Markey red hon dagligen på Neroberg, retard över förordningar, som endast hänvisade henne till vissa bestämda ridvägar i denna majestätiska skog, där bokarna lyste guldröda. En eller till och med två gånger om dagen besökte hon konserterna i Kurhaus, antingen ensam eller i sällskap med sin far.

Då hon första gången hörde Fiorsen spela, var hon ensam. I olikhet med de flesta violinister var han högväxt och mager, med en mycket smidig kropp och snabba, lediga rörelser. Ansiktet var blekt och gjorde ett egendomligt intryck tillsammans med håret och mustascherna, som hade en slags smutsig guldfärg, och de magra kinderna med mycket breda och utstående kindkotor hade små, smala polisonger.

De där små polisongerna fann Gyp rysliga — ja, i själva verket fann hon honom ganska ryslig alltigenom — men hans spel eggade henne och ryckte henne med sig på ett riktigt kusligt sätt. Han hade tydligen en underbar teknik, och känslan, den intensiva, nyckfulla lidelsen i hans spel utmejslades av denna teknik som om en låga hade frusit till is mitt under sitt fladdrande. Då han slutat, deltog hon ej i stormen av applåder utan satt orörlig och såg upp på honom. Fullkomligt oberörd av alla dessa människors närvaro förde han avigsidan av handen över sin heta pannan och strök upp en våg eller två av det egendomligt gula håret, sedan gjorde han, med ett nästan obehagligt leende eller två korta, smidiga bugningar. Och hon tänkte: »Sådana underliga ögon han har — precis som en stor katt!» De voro säkert gröna, trotsiga, men likväl skygga, nästan lömska — hypnotiserande! Det var absolut den underligaste man hon någonsin hade sett, och den mest skrämmande. Han tycktes se rakt på henne, hon slog ner ögonen och applåderade. Då hon såg på honom igen, hade hans ansikte förlorat sitt leende och fått ett uttryck av längtan. Han gjorde ännu en liten smidig bugning mitt framför henne — så tyckte Gyp — och kastade upp fiolen på axeln. »Han vill spela för mig», tänkte hon helt oförnuftigt. Han spelade utan ackompanjemang en liten melodi, som tycktes slita i hjärtrötterna. Denna gång såg hon inte upp, när han slutade, utan var endast medveten om att han gjorde en otålig bugning och försvann.

På kvällen sade hon till Winton vid middagsbordet:

»Jag hörde en violinist i dag, far, som spelade alldeles underbart — Gustav Fiorsen. Är det ett svenskt namn, tror du — eller vad är det?»

Winton svarade:

»Det är mycket möjligt. Hur såg karlen ut? Jag kände en svensk i turkiska armén — en trevlig karl förresten.»

»Lång och mager och blek, med utstående kindkotor och infallna kinder under dem, och underliga, gröna ögon. Å, och så små guldblonda polisonger.»

Dagen därpå såg hon honom i parken. De sutto strax intill Schillerstatyn, och Winton var sysselsatt med att läsa *The Times*, vars ankomst han alltid inväntade ivrigare än han ville erkänna, ty han ville inte gärna störa Gyps öppet visade glädje över vistelsen genom att säga, att han hade tråkigt. Medan han uppmärksamt läste de vanliga uppriskande beskrivningarna över vad de »ohängda radika-

lerna», som nyligen hade kommit till makten, togo sig till och en artikel om en kapploppning i Newmarket, sneglade han då och då på sin dotter.

Hon hade säkert aldrig sett vackrare och täckare ut eller i högre grad visat sin förfina uppfostran än härute bland dessa tyskor med sina klumpiga vrister och hela den kosmopolitiska, grovkorniga hopen i denna av Gud övergivna stad! Flickan, som var omedveten om hans förstulna, beundrande blickar, lät sina klara ögon vila än på alla de figurer, som passerade förbi, än på fåglarnas och hundarnas rörelser, hon gav akt på hur solskenet glittrade på gräset och kom blodbokarna, citronträden och de höga popplarna nere vid stranden att blänka. Läkaren i Mildenhams, som en gång blivit tillfrågad, då Gyp hade ett anfall av huvudvärk, hade kallat hennes ögon »fulländade organ», och säkert var, att inga ögon kunde uppfatta föremål och situationer snabbare och fullständigare. Hon verkade tilldragande på hundar, och allt emellanåt hände det, att en hund stannade och var villrådig om huruvida den borde sticka nosen i denna främmande flickas hand. Hon såg upp efter en ögonflirt med en stor dansk dogg och fick syn på Fiorsen, som gick förbi i sällskap med en ganska kortväxt, undersätsig man med mycket eleganta benkläder och snörd midja. Violinistens högresta, smärta, dansande figur var stramt inknäppt i en gråbrun promenadkostym, han bar en ganska bredbrättad, grå sammetshatt, i knapphållet hade han en vit blomma, kängorna voro av blankläder med tygskaft, halsdukssnibbarna hängde ut över en mjuk, vit linneskjorta — en riktig sprätt alltigenom! De underliga ögonen sänktes plötsligt och mötte hennes, och han gjorde en rörelse som om han tänkt föra handen till hatten.

»Jaså, han kommer ihåg mig», tänkte Gyp. Denna slanka gestalt, som höll huvudet en smula framåtlutat mellan de något höga axlarna och gick med långa steg, erinrade på ett egendomligt sätt om en leopard eller något annat smidigt djur. Han rörde vid sin kortväxte följeslagares arm, mumlade något, vände om och gick tillbaka. Hon kunde se hur han stirrade åt det håll, där hon satt, och hon visste, att han kom tillbaka bara för att se på henne. Hon visste också att hennes far gav akt på honom. Och hon kände, att dessa grönskimrande ögon skulle vika undan inför hans blick — den typiska blicken hos en engelsman av en viss klass, som aldrig nedlåter sig till vara nyfiken. De gingo förbi, Gyp såg Fiorsen vända sig till sin följeslagare och göra en lätt rörelse bakåt med huvudet åt deras håll, och han

Parfumerie Antoinette W. Nording Största sortiment i branschen

hörde den andre skratta. En liten låga sköt upp inom henne.

Winton sade:

»Underliga typer man får se här.»

»Det var den där violinisten jag talade med dig om — Fiorsen.»

»Å! Jaså! Men han hade tydligen glömt bort hela samtalet.

Tanken att Fiorsen hade kommit ihåg henne av hela denna åhörarskara smickrade på visst sätt hennes fåfänga. Hennes misshumör försvann. Fastän hennes far funnit hans kostym ryslig, var den i själva verket ganska klädsam. Han skulle inte ha tagit sig så bra ut i korrekta engelska kläder. Åtminstone en gång under de närmaste två dagarna lade hon märke till den kortväxte, undersätsige unge mnnen, som han hade haft i sällskap, och hon kände att han följde henne med ögonen.

Och sedan hände det sig, att en viss baronessa von Maisen, en av faster Rosamunds kosmopolitiska vänner, tyska genom gifte, halvt holländska, halvt fransyska till börden, frågade henne, om hon hade hört den svenske violinisten, Fiorsen. Hon sade, att han skulle vara samtidens yppersta violinist, om han inte — och hon skakade på huvudet. Då baronessan fann, att denna uttrycksfulla skakning på huvudet ej föranledde några frågor, fullföljde hon sina tankar:

»Å, dessa musiker! Han behöver räddas från sig själv. Om han inte slutar upp snart, så är han förlorad. Det vore synd! Det är en stor talang!»

Gyp såg stadigt på henne och frågade: »Dricker han då?»

»Pas mall! Men det finns annat än dryckenskap, ma chère.»

Gyps instinkt och hennes långa samvaro med Winton gjorde att hon ansåg det under sin värdighet att bli indignerad. Hon sökte inte efter någon kunskap om livet, men hon försmådde att rygga tillbaka för den eller bli förlägen, och baronessan, för vilken oskuld var någonting pikant, fortfor:

»Des femmes — toujours des femmes! C'est grand dommage. Det kommer att förstöra hans begåvning. Hans enda räddning vore, om han kunde få sig en hustru, men jag tycker synd om henne; s'apristi, quelle vie pour une femme!

Gyp sade lugnt:

»Jag undrar om en man som han skulle kunna älska?»

Baronessan spärrade upp ögonen.

»Jag vet en sådan man, som blev en slav. Jag vet att han hängde i hämlarna på en kvinna som ett lamm, medan hon bedrog honom allt emellanåt. On ne peut jamais dire. Ma belle, il y a des choses que vous ne savez pas encore.» Hon fattade Gyps hand. »Men en sak är ändå säker. Med de ögonen och de läpparna och den figuren har ni en framtid för er!»

Gyp drog undan handen, smålog och skakade på huvudet. Hon trodde inte på kärleken.

»Ah, men ni kommer att förvrída huvudet på en hel del. No fear! som ni engelsmän säga. Det är något ödesdigert i de där vackra bruna ögonen.»

Man måste förlåta en ung flicka, om hon tar det som en komplimang, då nå-

gon säger, att hennes ögon äro ödesdigra. Dessa ord värmdo Gyp, som vid denna tid var obehärskat yr och lätt om hjärtat, alldeles på samma sätt som det värmdo henne, då folk vände sig om för att stirra på henne. Den milda luften, den lätta stämningen över denna muntra plats, den myckna musiken, en känsla av att vara en rara avis bland människor, som genom sin klumpigare typ framhävde hennes egen — allt detta hade framkallat hos henne ett slags rus, det gjorde henne vad baronessan kallade »un peu folle». Hon var alltid färdig att brista i skratt, ty hon hade denna angenäma känsla av att kunna linda hela världen om sitt finger, som inte allt för ofta kommer på en känslig människas lott. Allting var just då antingen »lustigt» eller »bedårande». Och baronessan, som uppskattade hennes »stil» och kände sig uppriktigt dragen till en så vacker varelse, drog försorg om att hon fick göra bekantskap med alla människor, kanske med flera än som var önskvärdt.

Hos kvinnor och konstnärer, mellan vilka det alltid finns en viss släktskap, är nyfikenheten en mycket livlig känsla. Därtill kommer, att ju flera erövringar en man har gjort, desto begärligare blir han för den kvinnliga erövringslustan. Att bedåra en man, som har bedårat många, vad är det väl annat än ett bevis för att ens egen tjuskraft är större än alla de andras? Baronessans ord stärkte hos Gyp intrycket av att Fiorsen var »omöjlig», men i hemlighet ökade de också den lätta eggelse hon hade känt över att han hade fäst sig vid henne ensam bland alla åhörarna. Längre fram skulle de bära ännu mera frukt. Men först kom den där besynnerliga händelsen med blommorna.

En dag, då Gyp kom hem från en ridtur — det var en vecka efter sedan hon suttit tillsammans med Winton under Schillerstatyn — fann hon på sitt toalettbord en knippa rosor, Gloire de Dijon och La France. Hon stack ner näsan i rosorna och tänkte: »Så förtjusande! Vem kan ha skickat dem?» Det var intet visitkort med. Allt vad den tyska tjänstflickan kunde upplysa var att en pojke från en blomsteraffär hade varit där med rosorna för Fräulein Vinton» och man antog, att de voro från baronessan. Vid middagen och på konserten efteråt bar Gyp vid bröstet en La France och en Gloire de Dijon — en djärv sammansättning av skärt och orange mot den ostronfärgade klänningen, som glädde henne, ty hon hade en passion för färgexperiment. De hade inte köpt något program, eftersom all musik lät likadan för Winton och Gyp inte behövde något. När hon såg Fiorsen komma fram på estraden, steg en rodnad av idel förväntan upp på hennes kinder.

Han spelade först en menuett av Mozart, sedan César Francks sonat, och när han kom in igen för att buga sig för applåderna, höll han två rosor i handen, en Gloire de Dijon och en La France. Ofrivilligt förde Gyp handen upp till sina egna rosor. Hans ögon mötte hennes och han bugade sig en smula djupare. Sedan förde han med en helt naturlig gest rosorna upp till sina läppar, medan han lämnade estraden. Gyps hand sjönk ner, som om den blivit stungen. Så kom en plötslig tanke: »Å, det är skolflicksaktigt!» och hon

lyckades pressa fram ett litet leende. Men hennes kinder voro blossande röda. Skulle hon ta bort de där rosorna och låta dem falla till golvet? Hennes far kunde observera det, han kunde ha lagt märke till Fiorsens rosor — och han kunde dra sina slutsatser! Han skulle anse, att hon blivit förolämpad. Hade hon det? Hon kunde inte förmå sig att tycka det. Det var en allt för vacker hyllning — det var som om han hade velat säga henne, att han spelade för henne ensam. Baronessans ord föllo henne plötsligt i minnet: »Han behöver räddas från sig själv. Det är skada! En stor talang!» Han var en stor talang. Det måste finnas någonting som var värt att rädda hos en man, som kunde spela på det sättet!

Efter hans sista solonummer lämnade de konserten. Gyp satte omsorgsfullt de båda rosorna tillbaka bland de andra.

Tre dagar senare gick hon på en eftermiddagsmottagning hos baronessan von Maisen. Hon fick genast syn på honom borta vid pianot, där han i sällskap med den kortväxte, undersätsige unge mannen lyssnade på en mycket pratsam dam och såg mycket uttråkad och nervös ut. Hela denna mulna eftermiddag, som var stilla och med underliga dagar över himlen, liksom om regn var i antågande, hade Gyp känt sig nedslagen och haft en smula hemlängtan. Nu kände hon sig upplivad. Hon såg, hur Fiorsens kortväxte följeslagare lämnade honom och gick bort till baronessan, en minut senare hade denna fört honom fram till henne och presenterat honom — greve Rosek. Gyp tyckte inte om hans ansikte. Han hade mörka ringar under ögonen, och han var allt för utsökt behärskad, med ett slags kall förbindlighet, men han var mycket angenäm och artig och han talade bra engelska. Han tycktes vara polack, och bosatt i London, och det såg ut, som om han kände till allt och hört allt upptänkligt om musik. Miss Winton hade — efter vad han trodde — hört hans vän Fiorsen spela; men hon hade inte hört honom i London? Inte det? Det var egendomligt, han hade varit där några månader förra säsongen. Gyp kände sig en smula förlägen över sin okunnighet och svarade:

»Jaså, men jag var ute på landet nästan hela sommaren.»

»Han gjorde stor succès. Jag skall ta honom tillbaka dit, det är bäst för hans framtid. Vad tycker ni om hans spel?»

Mot sin egen vilja, ty hon tyckte inte om att vara meddelsam mot denne gåtfulle lille man, mumlade Gyp:

»Å, det är helt enkelt underbart, naturligtvis!»

Han nickade, och sedan sade han helt plötsligt med ett litet egendomligt leende:

»Får jag föreställa honom? Gustav — miss Winton.»

Gyp vände sig om. Där stod han, alldeles bakom henne, och bugade sig, och hans ögon hade ett uttryck av ödmjuk tillbedjan, som han inte gjorde det minsta försök att dölja. Gyp såg ett nytt leende glida över polackens läppar, och sedan stod hon ensam med Winton i det utbyggda fönstret.

(Forts.)

Ett utmärkt stärkande medel, tillverkat med stöd av nyare vetenskapliga erfarenheter, är järnmedicinen **Idoza**. Förenar hög järnhalt med en utmärkt sammansättning, varigenom snabbt och överraskande resultat erhålles, på samma gång som Idoza blir billigast att använda. Mycket välsmakande och oskadligt för tänderna. Rådfråga läkare. Fås på alla apotek

IDOZAN

Skadar ej tänderna.

ETT PRAKTVERK TILL DROTTNINGENS SEXTIOÅRS DAG

TILL DROTTNING VICTORIAS SEXTIOÅRS DAG har av redaktör Gustav Åsbrink och på Hasse W. Tullbergs förlag utgivits ett mycket vackert verk, utgörande en översikt av drottningens liv och verksamhet. Boken bör bli en kär skatt för dem, som komma att inneha något av de 500 nummerade exemplar, vari den utgivits. Själva uppställningen och utarbetningen av materialet tycks vara mönstergill. Icke minst måste man ge erkännande åt författarens genealogiska utredning och det sätt, varpå han förstått att utarbeta och forma det material, som delvis förelegat i svårlästa tyska manuskript.

Boken är hållen i en sympatiskt flärdfron. I företalet påminnes bl. a. om hur kronprinsessan Victoria vid sin ankomst till Sverige blev hälsad med oerhört jubel. Men — heter det vidare — då hon genom sin sjuklighet nästan varje år blev tvingad att under många månader vistas i sydligare länder, blev kronprinsessan i viss mån en främling för sitt folk. Tronbestigningen åstadkom visserligen en ändring härvidlag. Men — säges det till slut — »omfattningen och djupet av Hennes Maj:ts intressen och mångfalden av verksamhetsområden torde fortfarande vara rätt obekanta, ty goda gärningar i det tysta ha för Drottningen varit förmera än bifall på gatarna och torgen».

(Forts. fr. sid. 764.)

bön, riksantikvarien Hildebrand höll ett anförande och »Drotts» manskap gav salut. Under tre år arbetade man under den dåvarande kronprinsessan Victorias eget överinseende på slottsbyggnaden och år 1906 stod den färdig att mottaga rikets höga fru.

Vackert och leende är vår drottningssommarhem nu i högsommarens fagra tid. Det lyser så vitt och ljusst, det lilla slottet. Solstrålarna leka i grönskan över dess pergola och rosorna stå blodröda eller mjölkvita i doftande rabatter. Ty här är rosornas rike — en ymnighet av rosor i alla färgskalans skiftande nyanser, en fröjd för ögat och en vederkvickelse för själen.

Ens sinne blir ljusst och ens hjärta blir lätt, när blicken möter det lilla vita slottets lugna ytor och från dem glider ut över Sundets blå vågor med Smålandslandets taggiga silhuett svept i vit dis.

Jag har sett en liknande syn vid Medelhavet, vid St. Tropez och Villefranche och från Monacos höga klippa. Men här äro färgerna friskare, tonen icke så enförmigt i azur, men av en mera djup och nordisk blåhet. Och här från höjden skådar man över almarna och ekarnas kronor, vilka vagga som en grön sjö för julivindens brisar.

Mitt emot slottet har drottningen låtit en kvarleva från flydda tider ligga kvar. Det är en liten torpstuga med grönskan de torvtak och överspunnen med murgröna — en liten näpen öländsk idyll mitt uppe i den italienska villegiaturen. Av den torpare, som på sin tid arrenderade denna del av Borga hage, har hon köpt torpet, när hans arrendetid var ute. Den torparen gjorde förvisso ingen dålig affär.

Det är en vacker och ståtlig park, som nu omger Solliden. Det är drottningens själva, som utstakat planen för densamma, liksom det berättas, att hon stundom själv

Det torde i allmänhet icke vara någon lätt sak att skriva ett verk av en viss officiell prägel. Men i detta fall har förf. haft ett tacksamt material. Drottningens rika, intressanta personlighet, hennes konstnärliga verksamhet, som hon i sin anspråkslöshet och tillbakadragenhet aldrig låter komma till synes inför offentligheten, hennes omfattande barmhärtighetsgärning — allt gör, att detta verk har kunnat bli en fångslande hyllning icke blott åt drottningen, utan också åt en ädel människa.

Det är påfallande, och karaktäristiskt för drottningens stolt blygsamma hållning, att den stora allmänheten ännu vid hennes 60-årsdag känner så pass litet till hennes stora kärleksverksamhet som den gör. I denna bok ägnas en intressant avdelning åt drottningens personliga insatser i det allmänna. Skildringarna från de olika områdena ha författats av sakkunniga personer. Bl. a. får man en intressant föreställning om vilken varmhjärtad befrämjerska drottning Victoria varit av den norrlandska ödebefolkningens väl.

Redaktör Åsbrinks skildring bjuder också på en hel del små drag och episoder, som bidraga att göra bilden av dess föremål levande. Så t. ex. berättas från kronprinsparets första samliv hur den unga kronprinsessan utövade en matlagnings-

konst, utförd med så stor skicklighet, vana och kunnighet, att det unga hovet kände sig tämligen efterblivet. En trappa upp i en av Tullgarns flyglar hade ett provisoriskt kök inretts åt kronprinsessan, och här tillagades lunch för kronprinsen och hans herrar, när de återkommo från jakt eller fiske.

Med intresse läser man också bokens utdrag ur det verk, »Vom Nil», vari kronprinsessan nedskrev sina minnen från vistelsen i Egypten vintern 1890—91. Hos scheiken Mendi i en arabby intog kronprinsessan, berättar hon bl. a., en äkta arabisk måltid. Kniv och gaffel saknades fullständigt vid bordet. Bl. a. bars in ett helstekt lamm. Efter värdens exempel fick man draga fram åt sig ett stycke kött under fettskorpan, och i duvorna och hönsen fick man likaledes draga och slita, tills man fick tag i något.

Med särskilda kapitel i boken bidraga grevinnan Anna Brahe, som skriver om kronprinsessans Rom-vintrar på 1890-talet, och fru Cecilia af Klercker, som har till ämne »På Capri». Åtskilliga andra personer ha också medverkat vid planläggningen eller utförandet av boken. Det ståtliga verket är försett med två fotogravyrer och talrika textbilder.

Det är en god kvinna som här håller hov och låter sitt hjärtas värme stråla. Och ännu mera: Man får ett omedelbart intryck av att det är en god kvinna som här håller hov och låter sitt hjärtas värme stråla.

Man spårar, att det är en person med sinne för konstnärliga verkningar, som här givit impulserna och man märker tillika, att det är en högt kultiverad kvinna, vars ordnande hand här anvisat och haft ledningen. Det ligger över det hela en personlig prägel av förfinad smak och sinne för att av de möjligheter naturen skänkt forma det vackrast tänkbara.

Och ännu mera: Man får ett omedelbart intryck av att det är en god kvinna som här håller hov och låter sitt hjärtas värme stråla.

Man får ett omedelbart intryck av att det är en god kvinna som här håller hov och låter sitt hjärtas värme stråla.

Och ännu mera: Man får ett omedelbart intryck av att det är en god kvinna som här håller hov och låter sitt hjärtas värme stråla.

Drottningen måtte i hög grad förstått att vinna detta sega, envisa, men härdiga och trofasta folk, ty alla härnere tala så vackert om henne.

Än vet man att berätta om hennes besök i någon gammal enslig frånfallens stuga ute på Allvaret, än huru hon bjudit skolans barn ut till sitt vackra sommarlott och fägnat dem, än huru hon ivrat för upphjälpanDET av den gamla handaslöjden bland de öländska kvinnorna och än huru hon oväntat brukar komma och hälsa på i Borgholms skolkök och uppmuntra dess lärarinnor och elever.

Varhelst, säger man, där hon ser en ärlig strävan eller ett lyckofrämjande arbete är hon redo att hjälpa med råd och dåd.

Särskilt dem, som handha de ungas undervisning och ledning uppmuntrar hon på allt sätt. Ofta bjudas de till Solliden — även de avlägsna socknarnas lärare och lärarinnor — och för att de inte skola bli för trötta av att gå ställer hon stundom åkdon till deras disposition.

Undra på att hon vunnit deras hjärtan och att de tala så vackert om henne.

Ja, t. o. m. gummorna på torget i Borgholm ha vackra drag att berätta om den kvinna, vilken som landets höga fru sitter vid vår konungs sida.

En drottning i varje tum — men också en god och klok och varmhjärtad kvinna.

När hon nu utsett just Öland och sitt vackra Solliden till den plats, där hon på sin högtidsdag skall mottaga landets hyllning, så kommer säkert Ölands befolkning att värdesätta detta som ett ytterligare bevis för de vänliga känslor, varmed drottningen omfattar solens och vindarnas fagra ö och folket, som där bygger och bor.

HERM. SELDENER.

Vid trötthet, sömnlöshet och allehanda kraftnedsättningar är bästa hjälpmedlet en Sanokapsel dagligen.
Bekvämast, angenämast och billigast medel för ernående av nerv- och muskelkraft, levnadsmod och arbetslust. Finnes å alla apotek och kemikalieaffärer.

Tidnings

Prinsessan Fredrika av Baden, Gustav IV Adolfs gemål och drottning Victorias farmorsmor.

Drottningens mor, storhertiginnan Louise av Baden, född prinsessa av Preussen. Porträttet är taget i Stockholm hösten 1882.

Prinsessan Victoria som konfirmand.

Denna bild av dåvarande prinsessan Victoria och hennes mor är tagen i den engelska badorten Eastbourne 1879.

En familjegrupp från drottningens barndom. Vid bordet storhertiginnan Louise, till höger dåvarande prinsessan Victoria.

Ett ungdoms-porträtt från 1879—1880.

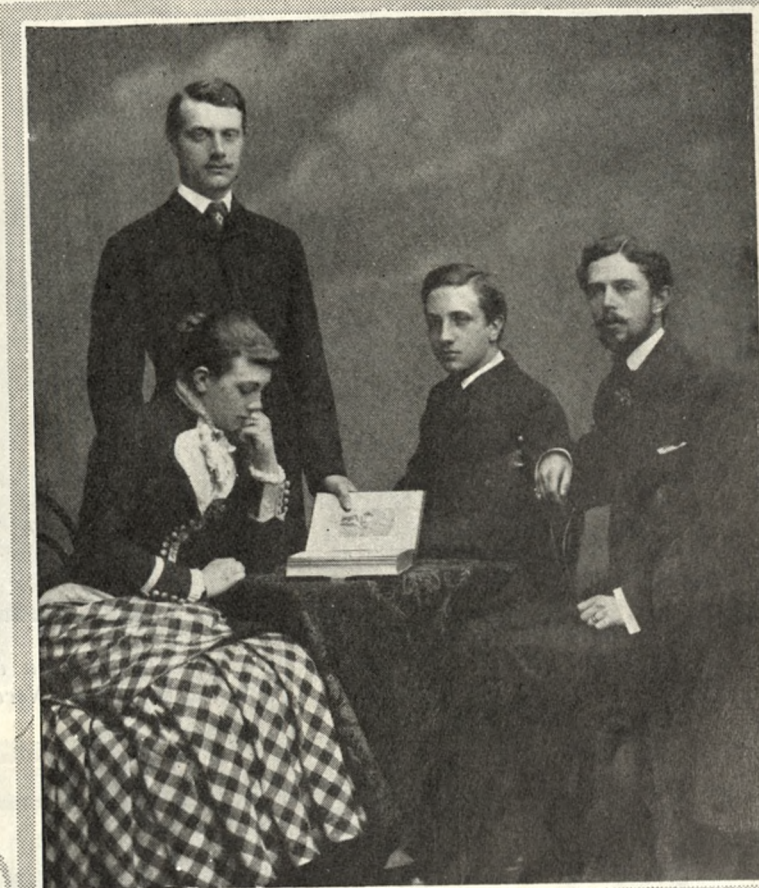

Slottet i Karlsruhe, byggt 1751 och hållet i gammalfransk stil. Framför slottet ses Schlossplatz med storhertig Karl Fredriks staty, bakom slottet ligger den stora slottsträdgården. Det var här som drottning Victorias förmäling ägde rum den 20 sept. 1881.

Tidnings

Prinsessan Victorias skrivrum på slottet i Karlsruhe sådant det såg ut 1881, samma år prinsessan blev Sveriges kronprinsessa.

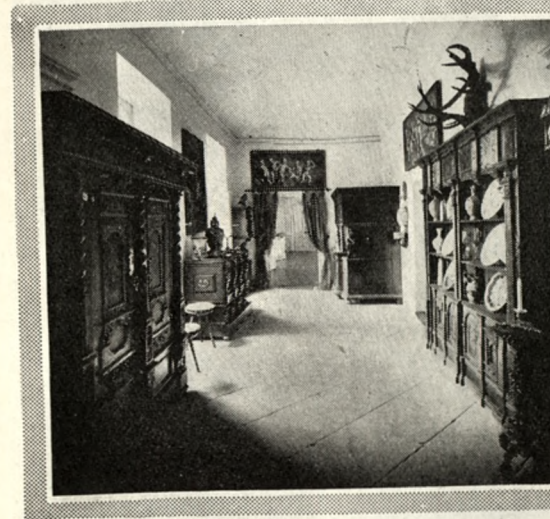
Prinsessan Victoria under förlouningstiden. Mill emot henne hennes blivande gemål.

Ännu ett porträtt från förlouningstiden, sommaren 1881.

Lustslottet Mainau är vackert beläget på en ö i Bodensjön.

Interiör från slottet Mainau, där hovel i Karlsruhe bodde på somrarna.

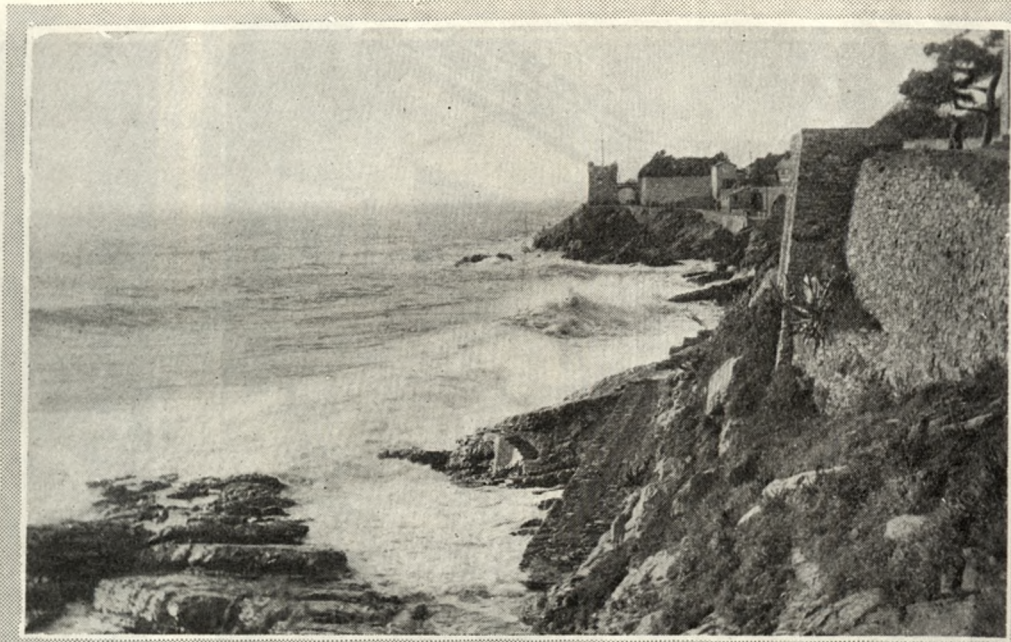
En annan bild från lustslottet Mainau.

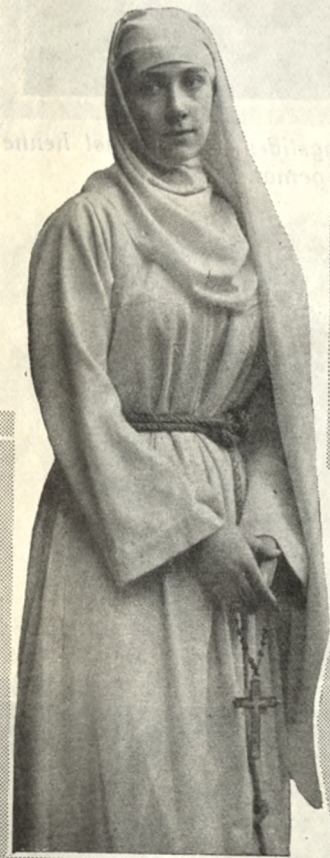
Prinsessan Victoria av Baden i baldräkt.

Sveriges dåvarande kronprinsessa, efter ett porträtt av professor Ferd. Keller, målat 1889.

Drottningen är en skicklig fotograf. Här ett motiv från Nervi vid italienska rivieran, som hon fotograferat vintern 1890.

Kronprinsessan Victoria som den heliga Elisabeth i en tablå i Stockholm.

Lapptyper vid Tana älv. Foto Victoria.

Ett karaktäristiskt porträtt av kronprinsessan på 1890-talet.

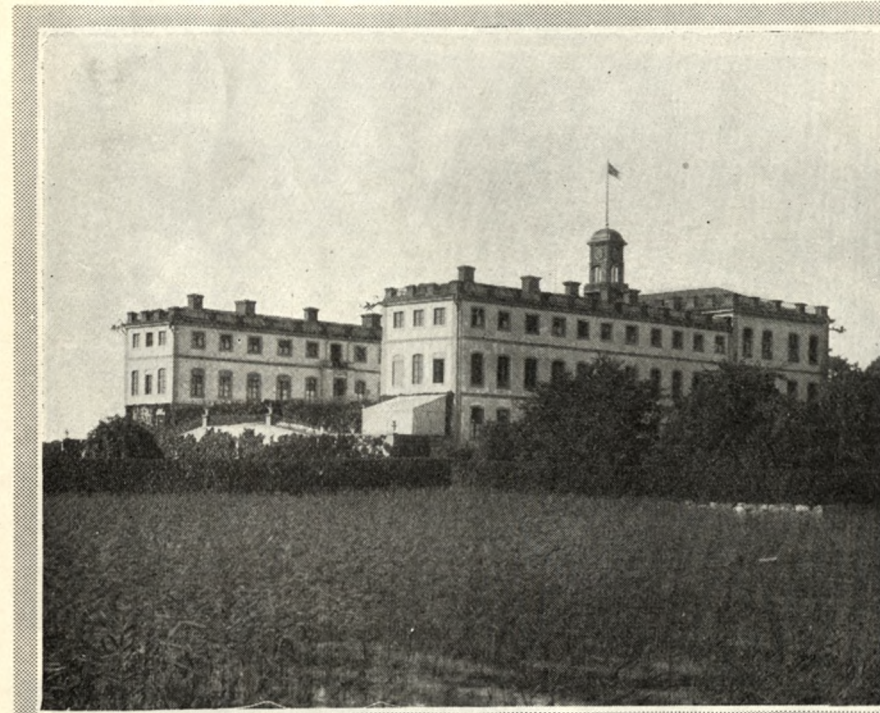
Ett porträtt av kronprinsessan Victoria, taget under ett besök i Carlsruhe 1892.

Den förstfödde beundras. Foto Schuhmann & Sohn, Carlsruhe 1883.

Kronprinsessan Victoria med sitt fyrspann utanför Tullgarn. Fotografiet är taget på 1890-talet.

Tullgarns slott. Foto Victoria.

Kronprinsessan år 1883.

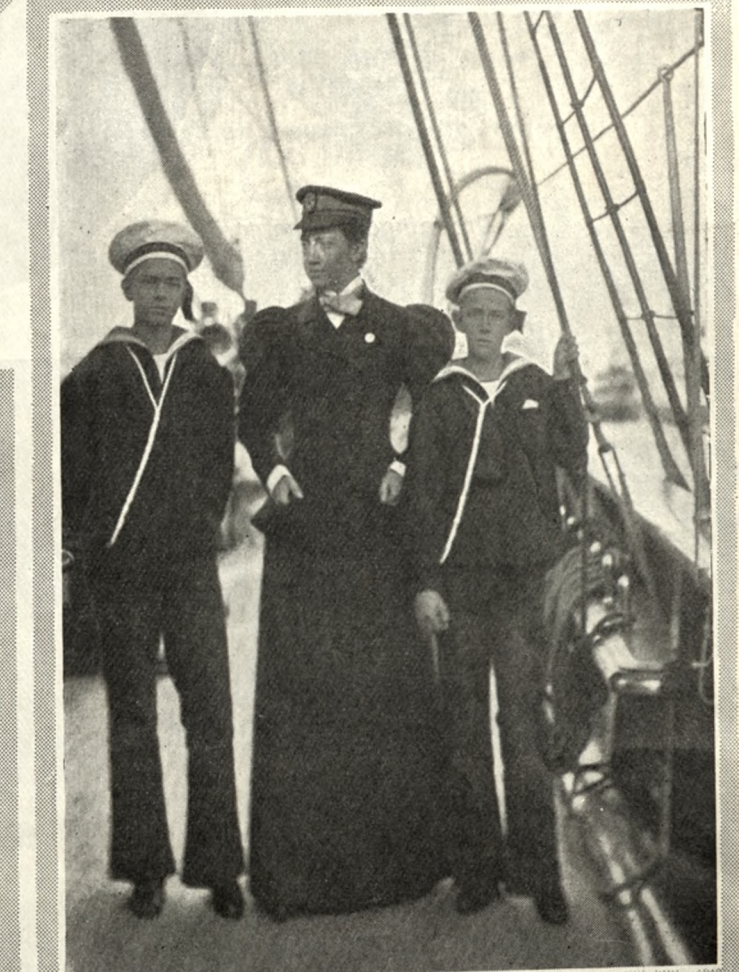
Kronprinsessan i sorgdräkt 1889.

Kronprinsessan Victoria i den kostym hon bar vid ett sällskapsspektakel på slottet. Hennes gemål uppträdde vid samma tillfälle som hennes motif.

Kronprinsessan Victoria år 1887 med sina barn på besök i föräldrahemmet. På stolen framför henne sitter hennes far, storhertig Fredrik.

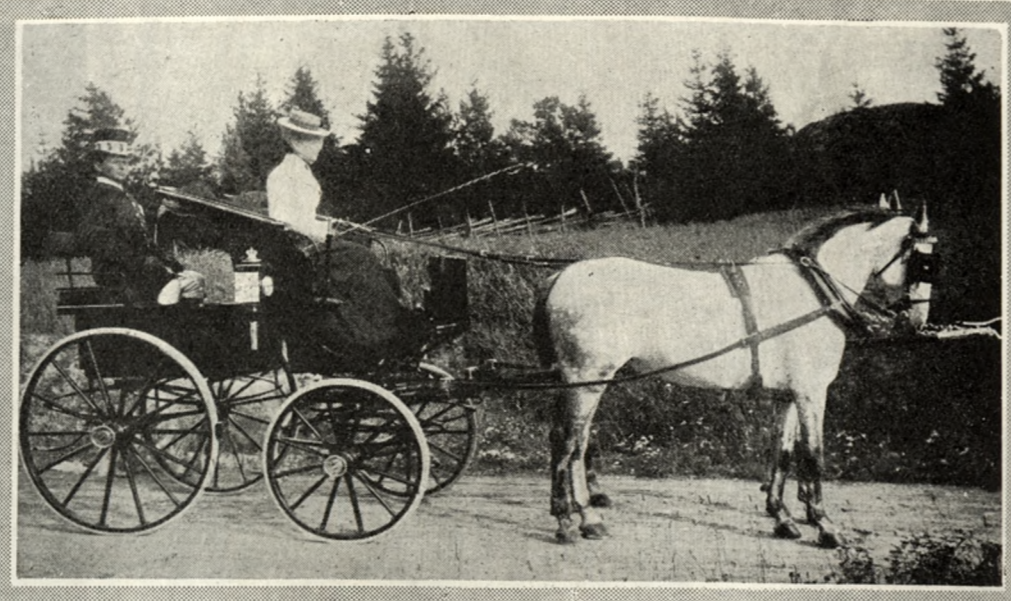

Kronprinsessan Victoria med sönerna Gustaf Adolf och Vilhelm ombord på Drott.

SVERIGES DROTTNING OCH NÅGRA AV HENNES KÄRA I TVÅ LÄNDER

Ombord på Drott 1900.

En körtur på Solliden.

Drottningen i sorgdräkt
efter kung Oscars död
1907.

En bild av kronprinsessan Victoria från 1903.

Ett porträtt av kungaparet, taget i Luleå.

Ett av de senaste porträtten av drottningen.
Foto Florman.

Drottning Victoria på besök hos modern i Mainau.

Drottningen i sin villa Solliden på Öland.

Prins Lennart med farmor och farmors mor.

"MIN MAMMA
bakar alltid tårter,
kakor och bullar med
Rumford Bakpulver,
å' därför är jag så
frisk och glad"

Rumford Receptbok
Gratis till alla husmodrar
genom Eder handlande.

Makaronipudding med fisk

150 gr. svenska makaroni, 1½ liter vatten, ½ msk. salt, ½ liter buljong, 150 gr. kokt fisk (rester) 50 gr. riven ost, 50 gr. smör. Till fatet: 1 msk. smör, 2 msk. riven ost, 2 msk. stötta skorpor. Beredning: Makaronerna förvällas hastigt i kokande saltat vatten och få sedan koka färdiga i buljongen. Då de äro färdiga upphållas de i durkslag och få rinna av. Fisken raspas med gaffel och befrias från alla ben. Ett eldfast fat smörjes med smör och beströs med stötta skorpor, härpå läggas först ett varv makaroner, så ett lager med fisk, överstrött med litet riven ost och litet smörlockar här och där, så åter ett varv med makaroner o. s. v. Det översta lagret skall vara makaroner och däröver strös litet stötta skorpor sammanblandade med riven ost. Litet smör lägges i flockar ovanpå och fatet insättes i god ugnsvärme för att gratineras 15—20 minuter.

Svenska makaroner överträffas icke av de bästa importerade.

Under sommaren

då många mödrar äro på landet samt på resor, kunna småbarnen icke alltid erhålla en lämplig, felfri mjölkost. Medtages då Nestlé's Barnmjöl, så har man alltid tillhands ett lättsmält, kraftigt och billigt näringsmedel, som är lätt att tillreda på en gång för hela dagen.

Med anledning av drottning Victorias 60-årsdag utkommer från vårt förlag praktverket

DROTTNING VICTORIA SEXTIO ÅR

EN ÖVERSIKT AV DROTTNINGENS LEVNAD OCH VERKSAMTET. MED TVÅ FOTOGRAVYRER OCH OMKRING 200 TEXTBILDER utgiven av

GUSTAV ÅSBRINK

500 nummerade ex. Format, omfång och utstyrsel överensstämmande med det 1918 utgivna praktverket »Konung Gustaf V sextio år».

UR INNEHÅLLET:

- Till 60-årsdagen.
- Barndoms- och ungdomsåren, skildrade bl. a. på grundvalen av meddelanden från en av drottningens skolkamrater.
- Troloving och förmätning m. m. Med bidrag av generalen H. BILDT. I Egypten. Efter kronprinsessan Victorias bok »Vom Nil».
- I Rom. (1890-talet) Av grevinnan ANNA BRAHE.
- På Capri. Av grevinnan CECILIA AF KLERCKER.
- Solliden. Av arkitekten T. GRUT.
- Ur dagskrönikan 1831—1922.
- Från drottningens verksamhetsfält. Med bidrag av ett 20-tal personer, som stå de olika verksamhetsområdena nära.

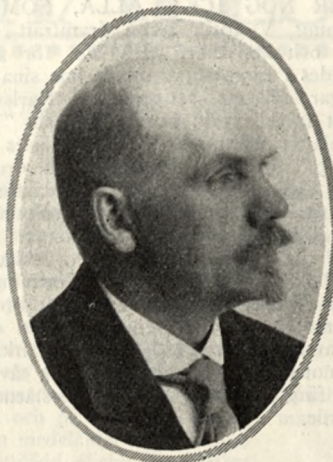
Beställningar mottagas i närmaste bokhandel eller hos förläggaren. Samlare, som önska ett bestämt nummer (nr 1—5 undantagna), torde genast anmäla sig.

Inb. i helt kalvskinnsband med guldpresningar och guldsnitt pris 150 kr.

Stockholm i juli 1922.

A.-B. HASSE W. TULLBERGS FÖRLAG.

Herman Neujd 60 år.

60 ÅR FYLLEDE DEN 1 AUG. SKULPTÖREN Herman Neujd.

Neujds namn är knutet till en rad vackra och nobla skulpturarbeten — en rad, som lyckligtvis ännu icke, som man får hoppas, på länge skall vara avslutad. Vi påminna här om Före badet och Stina, som inköpts av Nationalmuseum, 14 vårar, Vilse, I regnväder, Flicka matande kaniner, Potatisplockerskan, Källan, I vassen, Första dansen m. fl. Några av hans arbeten ha gått till utländska konstsamlingar; ett par ha sålunda inköpts av ungerska staten.

Neujd är sedan 1902 överlärare vid Tekniska skolan i ornamentalsmodellering.

Tänkeboken, pieteten och kameran.

Hur nutida människor gömma sina minnen.

FRÅGAR MAN EN MÄNNISKA, OM hon skriver dagbok, ser denna person nästan lika förnärmat ut som om han blivit tillfrågad, ifall han brukar skriva i poesialbum eller gömma pressade blommor. I en tid, då inte bara åkdonen utan nästan också människorna rusa omkring med en surrande motor mot det nya, det kommande och då man knappt har tid att leva i nuet, tycka de flesta, att det är sentimentalt och litet löjligt att samla på minnen. Men är det så löjligt att från ungdomens och medelålderns rika gästbud gömma kvar några godsaker till ålderdomen, då det blir glest och tomt omkring en och grinden är stängd till de brokiga sinnesintryckens och verksamhetsiverns värld? Kan inte den, som intresserar sig för människostudium, och särskilt då studiet av sig själv, ha både glädje och nytta av några samlade mänskliga dokument, skrivna vid olika tidpunkter av ett kanske mycket växlande liv? Det behöver ju inte alls betyda, att man pedantiskt skall tillämpa regeln: ingen dag utan en rad. I alla människors liv finnas kriser eller perioder, då de lättare än eljes kunna reda ut de trådar, som, sammanflätade, bilda deras liv: det gångna, det nuvarande och framtiden. De befinna sig plötsligt på en kulle och få perspektiv över det landskap, de genomvandrat på slingrande stigar och där de nyss känt sig alldeles vilsegångna. Vad man skriver om sig själv i sådana stunder av klar sikt, blir kanske en annan gång, då man åter är nere i de villsamman snåren en kompass, som visar vägen.

Pieteten för minnena är omodärn liksom antimakasser och brevskrivning i egentlig mening. Men här och där finns en människa, som mitt i motorcykelns och jazzens flämtande tid ibland kan koppla av motorn och skapa sig ro, ja t. o. m. knyta länkar mellan en gammal generation och en ny genom att samla ett litet familjearkiv av porträtt, brev, dagboksanteckningar. Många, som äro generade att nedskryva en

NORMANS
INKOKNINGSSAPPARAT OCH BURKAR
TILL BILLIGA PRISER
TEGHERSGATAN 23 ODEHUSGATAN 41

KÖP
TANGENS
GARDINER

SINGER
HEMMETS SYTTASKIN

BRIO
MOTORN
Den vibrationsfria, encylindriga.
Lättstartad, driftsäker,
stark, tystgående och
billig i driften.
Återförsäljare antagas.
**AKTIEBOLAGET BRIO-MOTOR,
SUNDBYBERG**

Minns väl,

att VYV-tvålen är den lenaste, behagligaste toalettvävl, som användes av tusenden, men bör dagligen användas av alla.

VYV-tvålen säljes överallt.
Yvy-tvålfabriken, Ystad.

Se till att
Ni får

Kalmar Vapen,
Högsta kvalitet kärnmjöl
Kalmar Ångkvarns A.-B.

Mot blodbrist och allmän svaghet

Ferrin

Bästa Järnmedel,

Utmärkt stärkande.

Förstklassiga
Fotogenkök

Kr. 9.75
portofritt
över hela
landet

A.-B. Kjerrström & Co
Göteborg, Kungsportspl. I. Tel. 142 24.

KNIVSKÄRPAREN
THULE *Svenskt
patent*

Bör finnas i varje kök

Enda verkligt effektiva Knivskärpare. Skärningen sker mellan ovala smärreletenar. Knivarna bliva skarpa på några ögonblick och fara ej illa.

Säljes i varje välortad Järn- o. Besättningsaffär.
STENSHOLMS F.A.B.
HUSKVARNA

SOLO-KAFFE
AB. MALMÖ
KAFFEKOMPANI
FRÅN DEN ÖRSTA
KÄFFER

DAMHATTAVDELNINGEN

LÄDER-
HATT

i
rött, rödbrunt,
brunt, grönt
och grått

19.50

A/B NORDISKA KOMPANIET

BEGÄR VAR KATALOG N° 14!
HUGO SVENSSON & CO
GÖTEBORG

känsla eller stämning på ett dagboksblad, ha ändå en lust att bevara dem för framtiden. Det sker ibland i rätt egendomliga former. Så vet jag en familj, där frun i huset gömmer varje teaterprogram med anteckning om datum och de vänner, i vilkas sällskap kvällen tillbragts. Den teaterintresserade familjen har nu efter elva års samlings en diger »minnesbok», där man ibland bläddrar och i minnet återkallar mången intressant eller lustig kväll. En bekant till mig har i oroväckande grad den pietet för det förgångna, som de flesta moderna människor sakna. Hon har gömt inte bara sin mors brudkrona, sin mors flätade hårkedja, utan — vilket underbart barn! — sitt första ätbara påsk- ägg, sina hårbånd, sin första med tråd i dörrvred utdragna mjölkband, poesialbumet, en lapp av bröllopsklänningen och mycket annat multum. Genom en ödets nyck blev denna pietetsfulla dam förenad med en man, som också hade sinne för sakminnen. Men han var samtidigt mycket systematisk, och en gång, då fru Margareta öppnade sitt ståtliga gamla renässansskåp för att visa en gammal släktklenod, avslöjades för de häpna vännernas blickar en del etiketter: »Margaretas mjuka lump.» »Åkes mjuka lump» o. s. v. Under en lång tid samlade Margareta alla klänningar »hon haft roligt i», och som hon är en mycket gladlynt varelse, hade hon mycket mödosamt vid alla sina flyttningar. Vid deras sista flyttning under krisåren brast dock Åkes pietet inför tanken på expressens räkning och han ringde till Myrorna, som drogo hem de roliga klänningarna att användas till ädlare ändamål.

Ja, tiderna förändras. Våra mormödrar hade »tänkeböcker» där de nedskrevo citat ur goda böcker, som rört deras hjärtan, de samlade familjeporträtt och läto måla miniatyrer. Vi, som redan i tonåren föraktade poesialbum som känslsamhet, ha i regel föga sinne för att samla några minnen alls. Och då ger ändå vår tid utsöktare tekniska hjälpmedel för minnes-samlaren än någon annan. Med kameran kunna vi bevara våra käras drag från olika perioder av livet, och vi kunna filma en dag av vårt barns liv. Dessa bilder bli, för den, som gitter underkasta sig en flyktig stunds besvär för en varaktig kommande glädje, ett värdefullt tillskott till det lilla familjearkivet, där de skrivna anteckningarna med sin personliga prägel dock alltid bli det förnämsta.

BABA.

Den okände maken.

Skiss för Idun av ALI ED.

NÄR GERTRUD ÄNTLIGEN KOMMIT TILLbaka till Stockholm och ensam stigit ut från stationen, slog det henne, att det var den enda stad i världen, där man kunde känna sig hemma. De följande dagarna sökte hon upp de ställen, där hon tidigare varit med sin make, som övergett henne.

Hon gick utmed Norrström. Där hade hon under det första svärmeriets dagar ofta vandrat med Arne. De hade sett aftonhimlen stå skärblå över husen, där det överallt tändes små ljus, som liknade de matta stjärnorna däruppe — och vart ljus betydde ett hem, två lyckliga makar, två hjärtan. Hon lyssnade till strömmens brus. Det var nu i islossningstiden. Isstyckena slogo mot varandra med ett dovt ljud — det var, som om i vart och ett bott en demon, som blind och rolös drev dem mot havet. Hon lämnade Strömmen.

Hon tänkte alltid bara på ett: varför hade Arne lämnat henne? Hon förstod icke, hur en kärlek,

STRUMPOR

BOM., YLLE OCH SILKE

SLÄTA OCH RANDIGA

J. F. HOLTZ

H. M. DROTTNINGENS HOFLEVERANTÖR

BRUNKEBERGSTORG 5 STORA NYGATAN 35
STUREGATAN 8

STOCKHOLM

GRAND PENSIONAT

A. DEHN
7A STRANDVÄGEN 7A
STOCKHOLM

Priserna betydligt reducerade under sommarmånaderna
Helpension eller separata mål

Då alla husmödrar erkänna att ZENITH'S EXTRA VÄXT

förtjänar hedersplatsen som
finaste hushållsmör bör
det aldrig saknas i något hem.

Vår mycket omtyckta "3/4 kg. ask"

Choklad | endast
Konfekt | 4:70 kr.
Marmelad | per ask

till landsorten fraktfritt 5:20 kr. pr. ask rekommenderas.
PERCY F. LUCK & CO

JAMAICA BANANER FRUKT OCH MAT MEN DE MÅSTE VARA MOGNA

Recept gratis!

Tillskriv

The Banana Company A.-B.

Norrlandsgatan 16 - Stockholm.

HORNIMAN'S PURE TEA

Etablerad i
London 1826,
Favorit-théet å Europas
alla beskickningar

Kungsörs- INKOKNING/APPARATER

Finns i alla järn- och bosättningsaffärer.
A.-B. Kungsörs Bleckkärlfabrik, Kungsör.
Drottninggatan 20. Stockholm.

Fyrtornets
Fiskbullar
Kaviar
Sardiner
RADHES ANJOVIS
i ostronsås, Kryddsil, Maljessil, Apf-
bitar, Vingasil, Rensad anjovis i dill,
Skinn- och benfri ostronanjovis.
Levereras i bleckkärl.
**A.-B. Sveriges Förenade
Konservfabriker**
GÖTEBORG Kungl. Hoflev.

Den sparsamme
ser efter om kostymen eller
klädningen är värd att ke-
miskt tvättas eller färgas
hos

LUNDBY
Skönfärgeri & Kem.
Tvättanstalt, Göteborg
KUNGL. HOVLEVERANTÖR

Florodoljvålen
Endast
den!
PARFYMERI
FLORA
GEFLE

Agria
EXTRAVÄXT
Margarin
A. & A. MARGARINFABRIK, STOCKHOLM

som varit så innerlig, kunnat upphöra, hur ett så-
dant band som det mellan dem kunnat slitas. Hon
visste, att han var högsint, ärlig, sann, fastän kan-
ske något sluten, men det var ju endast en för-
tjänst. Hon sökte till slut ett slags tröst i den tan-
ken, att han själv haft något svårt fel, som hon
icke kände till. Och hon beslöt skriva till honom.
Hon ville bekänna, att hon ibland varit feg, dum,
tröttsam. Och hon skulle säga: Men vi förstå
varandra ju i grunden så väl. Det måste ha varit
i något tillfälligt missförstånd, vi skildes. Vi voro
lyckliga och kunna bli det igen — låt mig åter
komma till dig.

En dag satt hon i ett sällskap. Någon, som icke
tänkte på att hon var med, sade: "Jag mötte Arne
Lund i Paris". Det klack till i hennes hjärta. Den
som talade fortsatte: "Han påstod, han kunde leva
flott på fem francs om dagen". — "Nåja — vad
Arne Lund säger" — inföll en annan försmädligt,
och flera skrattade. Hon tänkte: han är ju sann
och ärlig, varför tala de om honom som en, som
brukar ljuga?

Hon kom en annan dag in i en juvelerarebutik
för att få ett litet smycke lagat. Man kände igen
hennes och räckte fram en räkning på hennes man.
"Vi visste inte hans adress", sade man.

Hon såg på räkningen, innan hon lämnade den
tillbaka. Den var på ett pärlhalsband och daterad
för två år sedan. För två år sedan hade de varit
gifta och lyckliga. Den minsta småsak, hon köpt,
hade hon brukat visa honom, men han hade aldrig
ens talt med henne om ett pärlhalsband. At vem
ger en man ett pärlhalsband? tänkte hon. Men så
strök hon över det: det var i alla fall bara ett
halsband, tänkte hon, och för resten kunde det
vara ett misstag från affären.

Hon fortsatte att i sitt hjärta skriva på det där
brevet.

En dag kom hon att vara på tu man hand med
en av hans manliga vänner, som ofta hade varit i
deras hus. Hon beslöt att rent ut fråga vännen i
den sak, som ständigt sysselsatte hennes hjärta:
vad trodde han, att hennes man haft emot henne?

Vännen vred på sig: — Han beklagade sig ibland
över att du var så sällan hemma.

Hon satt en stund alldeles stum: — Men jag var
ju alltid hemma, för mycket hemma, jag tror jag
tröttrade honom med att ständigt vara hemma.

— Ja, jag vet ju inte, sade vännen. Det är svårt
att döma i känsloraker. Jag vet bara, att han tog
det förfärligt hårt, när hans första fästmo slog
upp med honom.

— Hans första fästmo? Jag visste inte ens, han
varit förlovad?

— Nej, bara hemligt.

Det var omöjligt att få något mer ur vännen. I
hans blick och sätt mötte Gertrud den orubbliga
solidaritet med den frånvarande, som alltid finns
mellan man och man i sådana saker.

Men hon kom att tänka på, hur hon själv en
gång nästan gråtande bett honom förlåta att hon
innan hon träffade honom, älskat, ja till och med
kysst en annan. Han hade då rörd smekt hennes
kind, och hon hade känt sig så lycklig över det
innerliga förtroende, som rådde mellan dem. Me-
dan hon tänkte på detta, steg det också upp i henne
ett plågsamt minne av ett halsband, ett pärlhals-
band, hon aldrig fått se mer än — räkningen på.

Det började våras. Hon tänkte på, hur han nu
mer än eljes måste längta till sitt älskade Stock-
holm, där de båda varit så lyckliga, och hon skrev
i tankarna: Här är vår. Jag gick i dag på Strand-
vägen. Popplarna i Berzelii park sträckte ut sina
fina grenar mot den aftonblå himmelen, och mel-
lan dem seglade månskaran fram som ett ensamt
skepp i rymden. Man liksom känner, att klotet har
vänt sig vid vårdagjämningen — allt har vänt sig
— kom!

Då mötte hon en av de kvinnor, han haft som
kolleger på sitt kontor. Damen, som tydligen inte
visste, att hon var skild, hejdade henne och frå-
gade efter mannen. "Jaså, han är i Paris, det var
ju trevligt, han klagade ju alltid över att han inte
kunde trivas i Stockholm".

Gertrud strök raderna om våren i sitt tänkta
brev. Men hon undrade, hur det kom sig, att allt

VAD VILL HAN? Jo,
han vill att hon och alla
damer med henne skola för-
stå, att det icke behövs några
smärtsamma och dyrbara be-
handlingar för att bli befriad
från generande hårväxt.

Ett absolut tillförlitligt,
snabbt verkande och alldeles
oskadligt medel är *M. Zadigs
Depilatoria*.

Som läkare skulle han icke
rekommendera detta preparat,
om han icke genom erfarenhet
visste, att det är ypperligt och
värt de varmaste lovord.

M. Zadigs
DEPILATORIA

Ovomaltine

är vid alla
svaghetsstillstånd
ett ovärderligt styrkemedel
för såväl barn som vuxna.
Fråga Eder läkare.
Fås på alla apotek.

Generaldepot för Sverige:
Apoteket Lejonets Droghandel
Malmö.

STÅLRÉSARMADRASSEN IDEAL
Hygienisk - Billig - Hållbar
Prislista gratis och franko
Obs! Reducerade priser fr. 1 mars i år.
AKTIEBOLAGET RESAR
Tel. 780 Karlstad Tel. 780

Begär alltid
MAIZENA
Oöfverträfflig
såser,
bakning,
maizenagröt
etc.

Försumma ej Eder hud
under badsäsongen,
utan använd flitigt
F. PAULIS

OVICULA (ÄGG) TVÅL

hon hörde om honom av andra, var så rakt motsatt det hon själv tänkte och visste om honom.

Till slut gick hon resolut upp till hans syster. Hon ville och måste ha något slags visshet i den fråga, som tyngde henne. Och dessutom tänkte hon, att hon skulle kunna börja sitt brev: "I dag träffade jag din syster."

Hon frågade systemen rent ut vad hon tänkte om orsaken till skilsmässan. Systemen såg på henne med en förvåning, som närmade sig löje, och sade: Men kära du, ni passade ju aldrig för varandra. Och eftersom du vet det lika bra som jag, kan jag säga det rent ut: han var inte lycklig i sitt äktenskap.

Gertrud kände en rysning i hjärtat. Hon bad att få se hans porträtt, eftersom hon själv bränt upp alla hon hade av honom. Jo, det var Arne, det var honom, hon älskat så innerligt, och levt med i årtal. Men vem var då den Arne, hon inte kände — han som var lycklig eller som ville vara det? Och vem var hon själv — hon som trott sig göra honom lycklig?

Hon gick hem. Hon fortsatte att i tankarna skriva på brevet till honom, men blev aldrig färdig med det. Hon förstod inte riktigt vad hon borde säga.

Hon låg som förut och grät av längtan efter honom om kvällarna. Men ibland undrade hon vem han egentligen var hon längtade efter. Hon visste i grunden ingenting om den mannen, ingenting om männen alls och ingenting om hela världen. Och när hon tänkte så, grät hon ännu mera förtvivlat.

Iduns hushållssida.

(Forts. fr. sid. 774.)

Tysk potatisklimp påminner starkt om våra svenska kroppkakor. Som fyllning användes 1 del fett fläsk, skuret i tärningar, samt 2 delar vitt bröd, också detta skuret i tärningar, varefter båda sorterna får långsamt fräsa samman med litet smör, tills brödtärningarna äro knapriga. De sedan i saltat vatten kokta klimparna serveras med "Backobst", d. v. s. torkad frukt, långsamt sammankokt och nästan sönderrörd samt tillsatt med helt litet socker, varefter anrättningen serveras varm till de lika varma klimparna. Ett för övrigt långt förståndigare arrangemang, än att som i Sverige merendels är sed, bjuda till kroppkakor smält smör!

(Eftertryck förbjudes.)

I. H.—DT.

IDUNS KÖKSALMANACK 6—12 AUG.

SÖNDAG. Frukost: Bräckt skinka med enkel äggröra och potatis; smör, bröd, rädisor, kaffe eller te. — **Middag:** Tysk potatisklimp med varm "Backobst", Filbunke med socker, ingefära och krossat spisbröd.

MÅNDAG. Frukost: "Eierkuchen" med skinktärningar och stuvade örter (2 enklare omeletter lagda på varandra med stuvning emellan); smör, bröd, rädisor, kaffe eller te. — **Middag:** Brun kalvstuvning, nykokt potatis, sammankokt med olika grönsaker, tysk körsbärskaka.

TISDAG. Frukost: Stekt salt sill i papper, nykokt potatis; smör, bröd, skivade tomater; kaffe te, vetekrans. — **Middag:** Snäckor med gratinerad svamp- och makaronistuvning; halvvarm eller kall stekt kyckling med helstekta potatisar och tomat- och grönsallad. — Vaxbönor med rört smör; hallon och grädde.

ONSDAG. Frukost: Gratinerade makaroner med riven ost; smör, bröd, rädisor, kaffe eller te. —

Middag: Pepparrotsgädda med smält smör (eller enkel fisksås), potatis; enkel kall chokladpudding med grädde.

TORSDAG. Frukost: Bräckt korb med stuvad potatis; smör, bröd, rädisor, kaffe eller te. — **Middag:** Färsk grönsoppa; fattiga riddare med blåbärskompott.

FREDAG. Frukost: Sillfräs med nykokt potatis; smör, bröd, ost, kaffe eller te. — **Middag:** Spicken skinka med Leipziger Allerlei (flera sorter grönsaker sammanstuvade); saftkräm med mjölk.

LÖRDAG. Frukost: Löskokta ägg, smör, bröd, ost, skivadé tomater. — **Middag:** Strömmingflundror, potatis, gurskallad; jordgubbar och mjölk.

Mannens eder äro kvinnökönets förrädare.

SHAKSPEARE.

Vill man förbli i paradiset, tillser man noga hurudan Eva man medtager dit, ty i Edens lustgård är det ingen brist på falska ormar.

ZCHOKKE.

Kvinnans väg är mycket bestämdare, skarpare tecknad än mannens. Den är densamma för den ringaste som för den förnäma. Hon vet, huru långt hon kan gå.

BINDESBÖLL.

Kvinnans väsen är tillgivenhet, vars form är motstånd.

SÖREN KIERKEGAARD.

Kvinnan måste förstå sitt kall, det vare henne en himmelsk hälsning: "Hell vare dig, du benådade."

BINDESBÖLL.

KLÄNNING BLIR ELEGANT
KEMISKT TVÄTTAD
ELLER FÄRGAD HOS
ÖRGRYTE KEMISKA TVÄTT & FÄRGERI AB GÖTEBORG

Vinägrons Ättiksprit

är syrestark och aromatisk. Gör det inlagda till en delikatess.

Gyllenhammars

HAFRE MUST

äter
jag

Läckerheter av Cacao

MÅNGEN HUSMOR, HAR NOG INTE REDA PÅ VILKA rika möjligheter till läckra anrättningar, som Cloettas Guldcacao och Vaniljchoklad n:o 4 i själva verket erbjuder. Delikata efterrätter, aptitliga bakverk och utsökta konfektyrer, allt kan lätt och med små medel tillagas med hjälp av "Cloetta".

Vår i dagarna utkomna receptbok, innehåller ett 60-tal olika recept på läckerheter av cacao och utgör en den värdefullaste handledning i konsten att öka bordets delikatesser.

Skaffa Eder den boken! Ni får den gratis genom att tillskriva oss!

Cloetta

Nordens äldsta men modernaste tillverkning. Finnes överallt

*Skriv sedan i dag efter receptboken under adress
A.-B. Cloetta, Ljungsbro.*

fien

PIX-pojken på äventyr.

Ja, faderväll, du kära hembygdsstrand.
En tröst, att PIX man får i alla land.

Askar 50 öre, påsar 25 öre.

Till födelsedag
och Namnsdag

Herrarnas
present!

"Nobless"
25 cigarrer i lyxförpackning
kr. 17.50